

HATÁRTALANUL 2026. 05. 26 – 2026. 05. 30. - ERDÉLY

1. nap

2026. 05. 26. kedd

Kedd hajnalban, hajnali öt órakor indultak útnak hetedikes diákjaink, hogy végre személyesen is megtapasztalhassák, milyen élményeket, izgalmakat és felfedezéseket tartogat számukra egy igazi Határtalanul kirándulás. Hosszú út várt ránk, de a fáradságot hamar felváltotta az izgatott várakozás: irány Erdély, a történelmi emlékekben, természeti szépségekben és magyar vonatkozásokban gazdag vidék!

Útközben a buszból megleltettük Déva várát, miközben felidézttük Kőmíves Kelemen balladáját. A vár látványa és a hozzá kapcsolódó történet már az utazás elején megadta a kirándulás történelmi hangulatát.

Első nagyobb állomásunk Gyulafehérvár volt, ahol a belvárosban sétálva hamisítatlan történelmi légkör fogadott bennünket. A főutcán járva megfigyelhettük a település ókori múltjának nyomait, valamint a Habsburg-uralom idejéből fennmaradt, barokk stílusú kapukat. A városnézés csúcspontját kétségtelenül a gótikus stílusban épült Szent Mihály-székesegyház jelentette. Különös meghatottsággal álltunk meg Hunyadi János síremléke előtt, hiszen a magyar történelem egyik kiemelkedő alakjának emlékhelyénél tiszteleggettünk.

Utunkat folytatva a tordai sóbányához érkeztünk. A föld alatti világ hatalmas méretei mindannyiunkat lenyűgöztek. A látvány nemcsak minket ejtett ámulatba: japán, amerikai, német és francia turisták is ugyanolyan csodálattal járták be a sóbánya különleges tereit, mint mi.

A hosszú utazás végéhez közeledve Farkaslakán megkoszorúztuk Tamási Áron sírhelyét. Különösen megható volt, hogy éppen ezen a napon emlékeztünk halálának 60. évfordulójára. Koszorúnk elhelyezésével a nagy székely író emléke előtt tisztelegünk, akinek művei és szülőföldhöz való kötődése ma is példaként állhat előttünk.

Szállásunk az Ábel Bölcsője Panzióban volt, ahol szeretetteljes fogadtatásban részesültünk. A nap végén mindenkinek jólesett Emil bácsi ínycsiklandó töltött káposztája, amely méltó lezárása volt első, élményekben gazdag napunknak.

2. nap

2026. 05. 27. szerda

A finom és bőséges reggelit követően felfokozott hangulatban indultunk buszunkhoz, hiszen a nap első programja különösen nagy izgalmakat ígért. Ivómezejére utaztunk, ahol olyan élmény várt ránk, amelyről korábban már sokat hallottunk, most pedig végre mi magunk is átélhettük.

Dzsipeken száguldva jutottunk fel a sípályák közelébe, majd innen gyalog folytattuk utunkat a Hargita teteje felé. Fantasztikus érzés volt a magyarok szent hegyén járni, a friss hegyi levegőt beszívni, és gyönyörködni a körülöttünk elterülő fenyvesekben, hegyekben és a messzire nyúló panorámában. A túra egyszerre volt fárasztó és felemelő, de a látvány minden erőfeszítésért kárpótolt bennünket.

Külön öröm volt megismerkedni a dzsiptúrát szervező család olimpikon lányával, Bartalis Henriettával, aki snowboard cross versenyszámban szerzett ismertséget a téli olimpián. A találkozás különleges színfoltja volt a napnak. Heni párja, a közösségi médiából ismert „a Báltya” rögtönzött székely bicskabemutatót is tartott nekünk, hiszen vállalkozásában ilyen kézműves termékeket készít. Mindketten szívesen fogadják, ha a közösségi médiában is rájuk találnak az érdeklődők – rajtunk biztosan nem múlik!

A Hargita megyei fenyvesek között kanyargó utakon haladva sokak nagy vágya teljesült: két medvebocsot is láthattunk az út szélén. A pillanat egyszerre volt izgalmas és emlékezetes, hiszen ilyen élményben nem mindennap van részünk.

Következő állomásunk a Békás-szoros volt, ahol a természet hatalmas ereje és szépsége tárult elénk. A több száz méter magas, függőleges sziklafalak látványa szinte felfoghatatlan volt. Ott állva valóban megérezhettük, milyen kicsik is vagyunk a természet monumentális alkotásai között. Sajnos a szigorítások miatt gyalogosan nem sétálhattunk végig a szurdokvölgyben, de a látvány így is maradandó élményt jelentett.

A Gyilkos-tó partján sétálva felidéztek a tó keletkezéséről korábban tanultakat. A vízből kiálló fatörzsek, a környező hegyek és a tó különleges hangulata mindannyiunk figyelmét megragadta. A séta után a kirakodóvásár portékái között is kedvünkre válogathattunk.

Hazafelé megálltunk a zetelaki víztározónál, majd Székelyudvarhelyen tettünk sétát. A várost gyakran a „legmagyarabb” városként emlegetik, hiszen lakosságának túlnyomó része magyar. Megtekintettük a híres gimnáziumot, Benedek Elek szobrát, majd az Emlékezés Parkjában történelmi személyiségek mellszobrait kerestük meg. A tartalmas nap végén mindenkinek jólesett a finom babgulyás, amely után kellemes fáradtsággal tértünk nyugovóra.

3. nap

2026. 05. 28. csütörtök

Reggeli után Zetelakára indultunk, ahol egy családi lekvárkészítő műhelyt kerestünk fel. A látogatás során megismerkedtünk a házi lekvárok készítésének folyamatával, majd végigkóstolhattuk a különféle finomságokat. Nagy örömünkre egy-egy üveg isteni áfonyalekvárt is magunkkal vihettünk emlékebe.

Ezután Homoródfürdőre utaztunk, ahol egy gyors borvízkóstolót követően frenetikus bobozásban volt részünk. A pályán mindenki felszabadultan, őszinte mosollyal élvezte a sebességet és a kanyarokat. Biztosan állíthatjuk, hogy ez a program sokak egyik kedvenc élménye lett.

Bő másfél órás utazás után érkeztünk meg Csíksomlyóra, a székelyek híres zarándokhelyére. A Kis-Somlyó hegyen található Mária-kegyhelyet az idei pünkösdi zarándoklat után néhány nappal kerestük fel. A hely különleges lelki és történelmi jelentősége mindannyiunk számára érezhető volt. A rövid, de intenzív túra után fáradt lábainkat jólesően mártottuk a „Barátok feredője” jéghidegnek tűnő, valójában 15 fokos borvízfürdőjébe.

Szejkefűrdőn végignéztük a szebbnél szebb székelykapukat, majd megkoszorúztuk Orbán Balázs sírhelyét. A legnagyobb székely író, történész és néprajzkutató emlékhelye méltó módon őrzi a székelység múltját és kultúráját. Marianna tanárnő kérésére megkerestük a legrégebbi, illetve a legújabb készítésű kaput is, így még figyelmesebben járhattuk végig a különleges kapusort.

Ezután a Mini Erdély Park látványai varázsolnak el bennünket. A makettek segítségével Erdély híres épületeit és nevezetességeit kicsinyített formában is megcsodálhattuk. Az Insect Parkban játékosabb program következett, ahol mindenki kedvére kapcsolódhatott.

Rövid pihenő után elsétáltunk a László Kert biogazdaságba. Itt végignézhattuk a juhok fejését, megismerkedtünk a sajt készítés fortélyjaival, végül természetesen a kóstoló sem maradt el. A nap végére ismét rengeteg élménnyel gazdagodtunk, és bár fáradtak voltunk, jókedvűen vártuk a másnapi kalandokat.

4. nap

2026. 05. 29. péntek

Reggeli után felkerestük a farkaslaki Tamási Áron Általános Iskolát, ahol a helyi gyerekekkel közös kézműves foglalkozáson vettünk részt. Iskolánk logóját készítettük el, amely hűtőmágnesként és könyvjelzőként is használható. Jó érzés volt együtt alkotni a farkaslaki diákokkal, hiszen a Határtalanul program egyik legfontosabb célja éppen az, hogy személyes kapcsolatokat teremtsen határon innen és túl élő magyar fiatalok között.

Később a helyi Kovács Kalács manufaktúrában saját magunk készíthettük el az ínycsiklandó kürtőskalácsokat. A sütés folyamata mindenkit lekötött, a végeredmény pedig nemcsak látványra, hanem ízre is kiváló lett. Igazán jó móka volt, és természetesen az elkészült finomságokat nagy örömmel fogyasztottuk el.

A délelőtti folyamán a népművészetéről és iparművészetéről híres Korondra érkeztünk. Itt ifjabb Máté Károly taplászsmester mutatta be különleges mesterségét. Jelenleg ő a világ egyik legfiatalabb taplászsmestere, így igazán különleges alkalom volt számunkra, hogy betekintést nyerhettünk munkájába. Megtudhattuk, hogyan lehet a taplógombából dísz tárgyakat, használati eszközöket és egyedi kézműves alkotásokat készíteni. Érdekes volt figyelmesen hallgatni, hiszen a később feltett kérdésekre adott helyes válaszokért ajándékokat is kaphattunk.

Nem sokkal később Illyés Vészti Mihályhoz látogattunk el, aki a népművészet mestere. Gyönyörű kerámiái méltán tették ismertté nevét. A bemutató során bepillantást nyerhettünk a korondi fazekasság világába, és láthattuk, mennyi tudás, türelem és szeretet szükséges egy-egy kerámia elkészítéséhez.

A falu másik részén egy családi gazdálkodást kerestünk fel, ahol Borboly Csaba mutatta be nekünk a parajdi só feldolgozását. Megtudhattuk, hogyan készülnek a különböző sótermékek, köztük a fürdősók, sószappanok és egyéb készítmények. A boltban sokan vásároltak sószappant, amelyről azt hallottuk, hogy akár a pattanások ellen is hatásos lehet – reméljük, valóban beváltja a hozzá fűzött reményeket!

Rövid utazás után Szováára érkeztünk, ahol kellemes sétát tettünk a stílusos szállodákkal tarkított főutcán, majd körbejártuk a híres Medve-tavat. A tó különleges alakja, sós vize és a körülötte kialakult üdülőhely hangulata mind hozzájárultak ahhoz, hogy kellemes délutáni programban legyen részünk.

Kora délután traktor vontatta panorámafogattal jutottunk el a szállásunktól néhány kilométerre található Jézus Szíve-kilátóhoz. Az erős szél ellenére életre szóló élményt jelentett felmászni Kelet-Európa egyik legnagyobb Jézus-szobrának belsejébe. A kilátás és maga a szobor mérete is lenyűgöző volt.

Az ismételten nagyon finom vacsora után vidám hangulatú búcsúbulival zártuk ezt az újabb, tartalmas napot. Jó volt együtt nevetni, beszélgetni és felidézni az elmúlt napok legemlékezetesebb pillanatait.

5. nap

2026. 05. 30. szombat

A reggeli után elbúcsúztunk kedves házigazdáinktól, Gabi nénitől és Emil bácsitól, akik az elmúlt napokban szeretettel, figyelemmel és finom ételekkel gondoskodtak rólunk. Nehéz szívvel hagytuk el Farkaslakát, hiszen szálláshelyünk valóban otthonos, barátságos helyszíne volt erdélyi kalandozásunknak.

Nemsokára Erdély egyik legszebb városába, az UNESCO világörökség részeként ismert Segesvárra érkeztünk. A város középkori hangulata már az első pillanatban magával ragadott bennünket. Kornél tanár úr vezetésével megnéztük Drakula gróf házáat, ahol történeteket hallhattunk az állítólagos rémtettekről és a városhoz kapcsolódó legendákról.

Felsétáltunk a híres diáklépcsőn is, miközben természetesen megszámoztuk a lépcsőfokokat. A végeredmény: 175 darab. A város ódon utcái, színes házai, tornyai és bástyái sokunkat megérintettek. A hangulatot tovább fokozta, hogy éppen német nemzetiségi fesztivál zajlott, korhű jelmezekbe öltözött felvonulókkal. Így Segesvár nemcsak történelmi emlékeivel, hanem élő, pezsgő kulturális programjával is emlékezetessé vált számunkra.

Erdélyi utazásunk utolsó állomásaként Vajdahunyad várát kerestük fel. Már a vár látványa is lenyűgöző volt: a Hunyadiak egykori otthona valóban olyan, mintha egy meséből lépett volna elő. A hatalmas gótikus termekben, ódon hangulatú folyosókon és udvarokon barangolva

könnyen elképzeltük, milyen lehetett itt az élet évszázadokkal ezelőtt. A várban szintén fesztivál zajlott, ezúttal magyar vonatkozású programokkal, ami különösen szép lezárása volt kirándulásunknak.

Tartalmas utazásunk végén elköszöntünk két profi sofőrünktől, akik nem először szállították iskolánk diákjait biztonságosan a hosszú út során. Köszönettel tartozunk kísérő pedagógusainknak is, akik gondoskodásukkal, figyelmükkel és szervezőmunkájukkal lehetővé tették, hogy ilyen csodálatos élményekben legyen részünk.

Fáradtan, de élményekkel gazdagon tértünk haza. Erdélyi kirándulásunk során történelmi emlékhelyeket, természeti csodákat, magyar vonatkozású településeket, népi mesterségeket és vendégszerető embereket ismertünk meg. A Határtalanul program ismét bebizonyította, hogy a tanulás nemcsak az iskolapadban történhet: néha egy közös utazás, egy koszorúzás, egy hegyi túra, egy beszélgetés vagy egy közösen elkészített kürtőskalács adja a legmaradandóbb tudást és élményt.